

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات بهسازی و نوسازی در ارتقای کیفیت مسکن در بافت فرسوده مطالعه موردی: محله پیر مادر شهر اردبیل

محل انتشار:

مجله علوم جغرافیایی، دوره 18، شماره 41 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

رودابه فرهادی - استادیار گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

علی رنجبر - کارشناس ارشد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بافت های فرسوده امروزه به دلیل تغییر و تحولاتی بسیار سریعی که در شهرها و روند توسعه آن ها اتفاق افتاده است، دچار نارسایی های عملکردی، کالبدی، زیست محیطی و اجتماعی- اقتصادی شده اند که نیازمند برنامه ریزی جهت مداخله هماهنگ با توجه به ویژگی های خاص بافت ها می باشد. پژوهش حاضر با هدف ارزیابی اثرات بهسازی و نوسازی در ارتقای کیفیت مسکن در بافت فرسوده مطالعه موردی محله پیرمادر شهر اردبیل تدوین گشته است. پژوهش حاضر از نوع کاربردی و از نظر روش توصیفی تحلیلی، پیمایشی می باشد. جهت گردآوری اطلاعات از روش کتابخانه ای، اسنادی و میدانی استفاده گردیده است. جهت آنالیز داده ها در قسمت نظرسنجی از ساکنان از نرم افزار Spss و تهیه نقشه ها از نرم افزار Gis استفاده گردیده است. نتایج پژوهش نشان که؛ برنامه اجرایی صورت گرفته در محله پیرمادر باعث بهبود وضعیت های کالبدی بخصوص بالارفتن کیفیت و عمر ساختمان و وضعیت ناکارایی ساختمان ها گردیده است. در قسمت نظرسنجی از ساکنین نیز با توجه به میانگین های گرفته شده از زیر متغیرهای هر متغیر می توان گفت که متغیر کیفیت دسترسی مسکن با میانگین $3/38$ بیش ترین میانگین را در بین پنج متغیر مربوط به رضایتمندی به خود اختصاص داده و کمترین میزان میانگین مربوط به متغیر کیفیت محیط فیزیکی مسکن با میانگین $2/03$ هست. همه متغیرهای رضایتمندی از میانگین بالاتری نسبت به میانگین نظری (برابر با 3) برخوردار هستند، یعنی ساکنان وضعیت حال محله را در وضعیت مناسب تری نسبت به سال های گذشته ارزیابی می کنند

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، بهسازی و نوسازی، مسکن، محله پیرمادر، شهر اردبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1575495>

